

med nogle voksne, der kan hjælpe dem i den konkrete situation, de står i.

Vores stilling til det her forslag er altså sådan principielt positiv. Det skal bare være Børnerådet, der skal laves om, fordi vi dels respekterer den gamle beslutning om ikke at anvende ombudsmandsbegrebet, dels synes, at det er uhensigtsmæssigt at opbygge en ny institution, når vi nu har et velfungerende Børneråd, der godt kan fungerer med en klageinstans ved siden af, sådan lidt ligesom vi havde Ligestillingsrådet, før lovgivningen blev lavet om. Der skal bare være en reel kompetence til i givet fald at træffe en afgørelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Ida Jørgensen som ordfører.

Ida Jørgensen (RV):

Det Radikale Venstre er skeptisk over for forslaget. Vi ønsker ligesom sidst at tage børns problemer alvorligt, men vi er ikke sikre på, at en ny institution er den rette måde at gøre det på. Vi vil hellere henlægge nye kompetencer til f.eks. Børnerådet, så Børnerådet kunne blive en klageinstans for børn, sådan som Kristendemokraterne ønsker det, nemlig at der kommer en klageinstans for børn.

Vi går selvfølgelig konstruktivt ind i den videre diskussion.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støtter også fortsat, at vi får en klageinstans for børn. Som det fremgår af bemærkningerne og også af nogle af ordførerindlæggene i dag, er det vigtigt, at det bliver nemt for børnene at komme i kontakt med den klageinstans. Der skal også være en mulighed for, at de kan få støtte, og at det fungerer på en måde, så børn kan forstå, hvad det er, der foregår, og så de også kan få en hurtig hjælp.

Jeg er helt enig med fru Anne Baastrup, når hun taler om det store behov for anonym rådgivning. Det er klart, at det er der også. Det er vigtigt, at vi udbygger og også satser på det, men det er en lidt anden type end det, der ligger i klageinstansen, som jeg forstår forslaget fra Kristendemokraterne. Jeg synes bestemt også, at vi skal se på den anonyme rådgivning, men det er ligesom lidt andet end det her.

Hvordan vi så rent praktisk skal oprette en sådan klageinstans, må vi se på. Jeg synes, det kunne være spændende at se på muligheden for

at udvide Børnerådet, så det også kan tage sig af klagesager og konkrete sager.

I forhold til Folketingets Ombudsmand er det også en mulighed, men så skal der i hvert fald laves en del om. Den måde, Ombudsmanden fungerer på i voksensager, er absolut ikke gearret til at tage sig af børn, hverken hvad angår sprog, sagsbehandlingstid eller andet. Så hvis det skal lægges der, er man nødt til at sætte betydelige ressourcer af til at få opbygget en helt anden måde at agere på, for at børn reelt kan bruge det til noget.

Så har der været lidt debat om, hvorvidt børn overhovedet har behov for at klage og skal have ret til at klage. Men som fru Anne Baastrup og fru Lissa Mathiasen har peget på, kan børn jo godt blive part i sager, kan være ude for, at myndigheder gør dem til nogle, der er involveret i en sag, hvor de derfor kan have et behov for at få afklaret, om de nu bliver behandlet ordentligt.

Det er klart, at det ikke er 3-års-børn, vi snakker om. Det er børn, som er kommet ret højt op i alder, men som har et behov for at få afklaret, om de er blevet behandlet ordentligt, om det virkelig kan være rigtigt, at man må behandle børn på den måde, som de nu er blevet behandlet.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi giver dem den klagemulighed, og at vi også sætter ressourcer nok af til, at de kan få en hurtig afklaring. Det er ikke, fordi jeg synes, at voksne ikke også skal have en hurtig afklaring, men voksne kan måske bedre affinde sig med, at der går 1 år, før de får svar på en klage. Børn kan overhovedet ikke holde sig til, at der skal gå så lang tid af deres liv.

Vi mener, det er vigtigt at se på, når vi overvejer, hvordan vi rent praktisk skal lave en sådan klageinstans, at der skal være ressourcer og nogle regler, der sikrer, at der kan komme en meget hurtig afgørelse, for at det har nogen brugbar værdi for børnene.

Så vil jeg sige til nogle af de bemærkninger, fru Anne Baastrup kom med, at der er behov for, vi på et tidspunkt ser på den udvikling, der har været i brugen af begrebet ombudsmand, som efterhånden blive brugt i mange forskellige sammenhænge. Derfor bliver vi nødt til at se på, om vi skal opretholde, at vi ikke vil bruge det begreb i nogen andre sammenhænge end Folketingets Ombudsmand og Forbrugerombudsmanden, eller om vi også fra Folketingets side skal åbne for, at det kan bruges, f.eks. som Kristendemokraterne foreslår, om en børneombudsmand. Det mener vi er værd at tage en mere generel debat om.